

1974-10-12

AUTHOR/KEY FIGURE

Henning Christiansen

FACTS

Document type:
Manuscript

Language:
Dansk

Archive:
HC arkiv Møn/HC Egne Tekster

TRANSCRIPTION

12.10.74

1.)

Legenden om præsten med forbryderhjertet

Det gælder om at have hjertet
på det rette sted,
sagde præsten med forbryderhjertet,
idet han flyttede det over i højre side.

Så blev han konge blandt forbrydere
og sad og udtænkte lumske arrangementer
i højre side af salen.

"Nu skal man ikke være for grov",
sagde han til sine sammensvorne,
og tog pænt slips og jakkesæt på
og de rigtige folder i ansigtet.

"Man har da gudskelov lært noget
på præsteseminariet", smilede han.

Så tog han den flotte forskærekniv,
som forbryderne havde fået tilsendt fra udlandet,
og skar dybt ned i massen.

Og massen hylede og skreg og rasede.

Da han fandt hyleriet passende,
standsede han og ventede til
der igen var faldet ro over gemytterne.

Så skar han igen
og dennegang helt igennem,
men da midten af massen røg på gulvet,
klaskede den sammen til en hård klump.
Det var han ikke blevet klar over,
så da han med kniven for gennem massen,
for at skære endnu engang i det
der lå på gulvet, smuttede kniven
og den fast sammentømrede klump
sprang lige op i panden på ham -
hjertet fløj ham op i halsen,
og han dejsede om.

[s. 2]

2)

Han så ikke godt ud, men
de hankede op i ham
og bar ham op i en toværelses på fjerde sal
et sted i nærheden.
Der kom han sig så nogenlunde
og hjertet gled langsomt ned
på den fornuftige venstre side.
Han begyndte at studere lidt igen
og klarede sig pænt med sin pension,
selvom den var blevet noget mindre
end han havde regnet med, for
inde i salen var der sket store forandringer,
ganske vist sad der endnu et par idéforladte fyre
i salens højre side,
men de var uden betydning.
På venstre side var der gang i den,
det vrirlede med gode idéer,
alt kunne gøres bedre,
hele tiden bedre, sagde man og var begejstrede
for den hårde klump der endegyldigt
havde standset forbrydelserne.
Man var dog så klog at man beholdt parolen
fra de bevægede dage, da forbryderne huserede.
Den blev selvfølgelig hængt op
over indgangen til salen, der stod:
STANDS SPAREKNIVEN
STØT DET DANSKE FOLK
H.C.

1.)

12.10.74

Legenden om præsten med forbryderhjertet

Det gælder om at have hjertet
på det rette sted,
sagde præsten med forbryderhjertet,
idet han flyttede det over i højre side.

Så blev han konge blandt forbrydere
og sad og udtænkte lumske arrangementer
i højre side af salen.

"Nu skal man ikke være for grov",
sagde han til sine sammensvorne,
og tog pænt slips og jakkesæt på
og de rigtige folder i ansigtet.
"Man har da gudskelov lært noget
på præsteseminariet", smilede han.

Så tog han den flotte forskærekniv,
som forbryderne havde fået tilsendt fra udlandet,
og skar dybt ned i massen.
Og massen hylede og skreg og rasede.
Da han fandt hyleriet passende,
standsede han og ventede til
der igen var faldet ro over gemytterne.

Så skar han igen
og dennegang helt igennem,
men da midten af massen røg på gulvet,
klaskede den sammen til en hård klump.

Det var han ikke blevet klar over,
så da han med kniven for gennem massen,
for at skære endnu engang i det
der lå på gulvet, smuttede kniven
og den fast sammentømrede klump
sprang lige op i panden på ham -
hjertet fløj ham op i halsen,
og han dejsede om.

2)

Han så ikke godt ud, men
de hankede op i ham
og bar ham op i en tovrælses på fjerde sal
et sted i nærheden.
Der kom han sig så nogenlunde
og hjertet gled langsomt ned
på den fornuftige venstre side.
Han begyndte at studere lidt igen
og klarede sig pænt med sin pension,
selvom den var blevet noget ~~ix~~ mindre
end han havde regnet med, for
inde i salen var der sket store forandringer,
ganske vist sad der endnu et par idéforladte fyre
i salens højre side,
men de var uden betydning.
På venstre side var der gang i den,
det vrimlede med gode idéer,
alt kunne gøres bedre,
hele tiden bedre, sagde man og var begejstrede
for den hårde klump, der endegyldigt
havde standset forbrydelserne.

Man var dog så klog at man beholdt parolen
fra de bevægede dage, da forbryderne huserede.
Den blev selvfølgelig hængt op
over indgangen til salen, der stod:

STANDS SPAREKNIVEN
STØT DET DANSKE FOLK

H.C.